



ສາທາລະນະລັດປະຊາທິປະໄຕປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນາຖາວອນ

ສະພາແຫ່ງຊາດ

ເລກທີ / ສພຊ
ວັນທີ 10 ເມສາ 2001

ກົດໝາຍ
ວ່າດ້ວຍ ການອະນາໄມ, ກັນພະຍາດ ແລະ ສິ່ງເສີມສຸຂະພາບ

ໝວດທີ I
ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 1. ໜ້າທີ່ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການອະນາໄມ, ກັນພະຍາດ ແລະ ສິ່ງເສີມສຸຂະພາບ

ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການອະນາໄມ, ກັນພະຍາດ ແລະ ສິ່ງເສີມສຸຂະພາບ ມີໜ້າທີ່ກຳນົດ ຫຼັກການ, ລະບຽບການ ແລະ ມາດຕະການຕ່າງໆກ່ຽວກັບການຈັດຕັ້ງ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານ ອະນາໄມ, ກັນພະຍາດ ແລະ ສິ່ງເສີມສຸຂະພາບ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ພົນລະເມືອງ ມີສຸຂະພາບສົມບູນ, ມີຄຸນນະພາບຊີວິດທີ່ດີ ແລະ ມີອາຍຸຍືນ ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການປົກປັກຮັກສາ ແລະ ພັດທະນາປະເທດຊາດ.

ມາດຕາ 2. ນິຍາມຄຳສັບ

ສຸຂະພາບດີ ແມ່ນ ສະພາບທີ່ສົມບູນທັງດ້ານຮ່າງກາຍ, ຈິດໃຈແລະ ສັງຄົມທາກບໍ່ ແມ່ນພຽງແຕ່ສະພາບບໍ່ເປັນພະຍາດ ຫຼື ບໍ່ພິການເທົ່ານັ້ນ. ການມີສຸຂະພາບດີ, ແມ່ນ ກ້ອນຫິນອັນປະເສີດ ເປັນສິດພື້ນຖານທີ່ຊອບທຳ ແລະ ເປັນພັນທະຂອງພົນລະເມືອງທຸກຄົນ, ທຸກຄອບຄົວ, ຂອງທົ່ວສັງຄົມ ແລະ ເປັນເງື່ອນໄຂພື້ນຖານອັນໜຶ່ງ ໃນການສຶກສາຮຳຮຽນ, ອອກແຮງງານຜະລິດ ແລະ ດຳລົງຊີວິດຢ່າງມີຄວາມສຸກ.

ການອະນາໄມ ໝາຍເຖິງ ການຄວບຄຸມ ບັນດາອົງປະກອບ ຂອງສິ່ງແວດລ້ອມທີ່ເປັນອັນຕະລາຍ ຫຼື ອາດຈະເປັນອັນຕະລາຍ ຕໍ່ສຸຂະພາບທັງດ້ານຮ່າງກາຍ, ຈິດໃຈ ແລະ ສັງຄົມ ຂອງມະນຸດ ເຊັ່ນ: ການອະນາໄມສ່ວນບຸກຄົນ, ການອະນາໄມການກິນ, ການຢູ່, ການນຸ່ງຫົ່ມ ແລະ ອື່ນໆ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 8 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ການກັນພະຍາດ ໝາຍເຖິງ ການນຳໃຊ້ມາດຕະການ ວິທີການຕ່າງໆ ທີ່ມີປະສິດທິຜົນ ເພື່ອກັນ

ບໍ່ໃຫ້ພະຍາດເກີດຂຶ້ນ ຫລື ສະກັດກັ້ນ ບໍ່ໃຫ້ພະຍາດແຜ່ລາມ ແລະ ຫລຸດຜ່ອນຄວາມຮຸນແຮງ ແລະ ອັນຕະລາຍຂອງພະຍາດ.

ການສົ່ງເສີມສຸຂະພາບ ໝາຍເຖິງ ຂະບວນການເພີ່ມຄວາມຮູ້,ຄວາມສາມາດ, ສະຕິຕົນຕົວຂອງຄົນເຮົາໃນການຄວບຄຸມ, ດູແລ ແລະ ພັດທະນາສຸຂະພາບຕົນເອງ, ຄອບຄົວ, ລວມໝູ່ ແລະ ສັງຄົມ ໃຫ້ດີຂຶ້ນດ້ວຍການຫັນປ່ຽນ ການປະພຶດຂອງຕົນ, ສ້າງເງື່ອນໄຂອໍານວຍຄວາມສະດວກ ແລະ ວາງຫລັກການໃນການປະຕິບັດມາດຕະການຕ່າງໆ ເພື່ອປັບປຸງແບບແຜນດຳລົງຊີວິດທີ່ອໍານວຍແກ່ສຸຂະພາບທີ່ດີ ໂດຍເອົາວຽກງານສຸຂະສຶກສາເປັນໃຈກາງ .

ການສ່ຽງການເປັນອັນຕະລາຍ ຕໍ່ສຸຂະພາບ ໝາຍເຖິງ ການກະທຳ ຫລື ແບບແຜນດຳລົງຊີວິດ ທີ່ສາມາດເຮັດໃຫ້ຄົນເຈັບເປັນ ຫລື ເປັນພະຍາດ. ສຸຂະພາບຂອງພົນລະເມືອງ ຈະຮັບປະກັນໄດ້ ກໍຕໍ່ເມື່ອການສ່ຽງການເປັນອັນຕະລາຍຕໍ່ສຸຂະພາບ ຫາກຖືກຫລີກເວັ້ນ, ຖືກຫລຸດຜ່ອນ ຫລື ກັນບໍ່ໃຫ້ເກີດຂຶ້ນ.

ມາດຕາ 3. ສິດ ແລະ ພັນທະຂອງພົນລະເມືອງໃນການຮັກສາສຸຂະພາບ

ພົນລະເມືອງ ທຸກຄົນໂດຍບໍ່ຈຳແນກ ເຜົ່າ, ເພດ, ໄວ, ຖານະທາງດ້ານເສດຖະກິດ ແລະ ສັງຄົມ ລ້ວນແຕ່ມີສິດ ໄດ້ຮັບການບໍລິການ ດ້ານສຸຂະພາບ ແລະ ມີພັນທະ ໃນການຮັກສາສຸຂະພາບ ຂອງຕົນເອງ, ຄອບຄົວ, ສັງຄົມ ແລະ ປະເທດຊາດ, ປະກອບສ່ວນ ໃນວຽກງານອະນາໄມ, ກັນພະຍາດ ແລະ ສົ່ງເສີມສຸຂະພາບ .

ມາດຕາ 4. ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງລັດຕໍ່ສຸຂະພາບຂອງພົນລະເມືອງ

ລັດ ໃຫ້ຄວາມສຳຄັນ ແລະ ເອົາໃຈໃສ່ ຕໍ່ການຮັກສາ ສົ່ງເສີມສຸຂະພາບ ຂອງປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າ ດ້ວຍການໃຫ້ຄວາມຮູ້ , ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ, ຊຸກຍູ້, ປຸກລະດົມຂົນຂວາຍ, ຂະຫຍາຍ ວຽກງານ ອະນາໄມ, ກັນພະຍາດ ແລະ ສົ່ງເສີມສຸຂະພາບ ທັງພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນ, ສົ່ງເສີມໃຫ້ ຊຸມຊົນ, ເອກະຊົນ ມີສ່ວນຮ່ວມໃນການພັດທະນາ ລະບົບບໍລິການ ສາທາລະນະສຸກ ໃຫ້ທົ່ວເຖິງ ແລະ ມີຄຸນນະພາບດີ .

ມາດຕາ 5. ການສົ່ງເສີມ ການລົງທຶນໃນວຽກງານອະນາໄມ, ກັນພະຍາດ ແລະ ສົ່ງເສີມສຸຂະພາບ

ລັດ ສົ່ງເສີມໃຫ້ທຸກພາກສ່ວນເສດຖະກິດ ສັງຄົມ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ລົງທຶນ ໃສ່ວຽກງານອະນາໄມ, ກັນພະຍາດ ແລະ ສົ່ງເສີມສຸຂະພາບ ດ້ວຍການວາງນະໂຍບາຍ, ລະບຽບການ, ມາດຕະການ ທີ່ເໝາະສົມຕາມລະບຽບ ກົດໝາຍ ຂອງສປປ ລາວ.

ມາດຕາ 6. ການຮ່ວມມື ກັບ ສາກົນ

ລັດ ສົ່ງເສີມໃຫ້ມີການ ເປີດກວ້າງການຮ່ວມມື ກັບສາກົນ ກ່ຽວກັບ ການແລກປ່ຽນບົດຮຽນ, ການຝຶກອົບຮົມ, ການກໍ່ສ້າງພະນັກງານ, ການຊ່ວຍເຫລືອ ໃນຂົງເຂດອະນາໄມ, ກັນພະຍາດ ແລະ ສົ່ງເສີມສຸຂະພາບ

ໝວດທີ II ການອະນາໄມ

ມາດຕາ 7. ຄວາມໝາຍສຳຄັນ ຂອງການອະນາໄມ

ການອະນາໄມ ແມ່ນວຽກງານພື້ນຖານຂອງຂະແໜງການສາທາລະນະສຸກ ຊຶ່ງແນໃສ່ ກັນພະຍາດ ແລະ ສິ່ງເສີມສຸຂະພາບ ຂອງທົ່ວສັງຄົມ, ມີຄວາມໝາຍສຳຄັນ ໃນການດຳລົງຊີວິດປະຈຳວັນ ຂອງຄົນເຮົາ. ຮັກສາອະນາໄມໄດ້ດີ ຈະເຮັດໃຫ້ຄົນເຮົາບໍ່ເປັນພະຍາດ, ມີອາຍຸຍືນ , ມີຄຸນນະພາບຊີວິດທີ່ດີ.

ບຸກຄົນ, ຄອບຄົວ ແລະ ຊຸມຊົນ ຕ້ອງເອົາໃຈໃສ່ໃນການຮັກສາອະນາໄມ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ .

ມາດຕາ 8. ອົງປະກອບ ຂອງການອະນາໄມ

ການອະນາໄມ ປະກອບດ້ວຍ ອະນາໄມສ່ວນບຸກຄົນ, ອະນາໄມຄອບຄົວ, ອະນາໄມຊຸມຊົນ, ອະນາໄມນ້ຳດື່ມ ແລະ ນ້ຳໃຊ້, ອະນາໄມອາຫານ ແລະ ເຄື່ອງບໍລິໂພກ, ອະນາໄມເຄຫະສະຖານ, ອະນາໄມໂຮງແຮມ ແລະ ເຮືອນພັກ, ອະນາໄມໂຮງຮຽນ ແລະ ສະຖາບັນການສຶກສາ, ອະນາໄມໂຮງໝໍ, ສຸກສາລາ ແລະ ຫ້ອງກວດພະຍາດ , ອະນາໄມໃນການອອກແຮງງານ, ອະນາໄມໃນການຜະລິດ, ອະນາໄມສະຖານທີ່ກໍ່ສ້າງ ແລະ ສ້ອມແປງ, ອະນາໄມສະຖານທີ່ສາທາລະນະ, ອະນາໄມຕະຫລາດ, ອະນາໄມໃນການຊາປະນະກິດສິຍ , ອະນາໄມສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ອື່ນໆ.

ມາດຕາ 9. ການອະນາໄມ ສ່ວນບຸກຄົນ

ການອະນາໄມ ສ່ວນບຸກຄົນ ໝາຍເຖິງ ການບຳລຸງຮັກສາຮ່າງກາຍ, ຈິດໃຈ ຂອງຕົນເອງບໍ່ໃຫ້ ເຈັບເປັນ ຫລື ເກີດພະຍາດ ແລະ ສາມາດດຳລົງຊີວິດ ຢູ່ໃນສັງຄົມ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ .

ທຸກຄົນ ຕ້ອງເອົາໃຈໃສ່ ທຳຄວາມສະອາດຕົນເອງ, ກິນ , ດື່ມ, ຖ່າຍເທ, ນຸ່ງຫົ່ມ, ນອນ, ອອກແຮງງານ ແລະ ພັກຜ່ອນ ລວມທັງ ການມີເພດສຳພັນໃຫ້ຖືກຕ້ອງ ຕາມຫລັກການອະນາໄມ.

ມາດຕາ 10. ການອະນາໄມ ຄອບຄົວ

ການອະນາໄມ ຄອບຄົວ ໝາຍເຖິງ ການເບິ່ງແຍງ ດູແລ ໃຫ້ສະມາຊິກ ທຸກຄົນໃນຄອບຄົວ ມີອະນາໄມ ແລະ ສຸຂະພາບດີ.

ແຕ່ລະຄອບຄົວ ຕ້ອງເອົາໃຈໃສ່ ສ້າງເງື່ອນໄຂ ໃຫ້ມີນ້ຳສະອາດດື່ມແລະໃຊ້, ມີອາຫານກິນ ທີ່ມີຄຸນຄ່າທາງດ້ານໂພຊະນາການ ແລະ ປອດໄພ, ມີວິດຖ່າຍ ຢ່າງຖືກຫລັກການອະນາໄມ, ມີເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມ ທີ່ສະອາດ ໝາຍສົມ, ນຳເອົາລູກຫລານໄປສັກຢາແລະຢອດຢາກັນພະຍາດ, ສິ່ງໄປກວດສຸຂະພາບ ແລະ ປິ່ນປົວເວລາເຈັບເປັນ, ຮັບປະກັນອະນາໄມສາມສະອາດ, ສຶກສາອົບຮົມກັນ ໃຫ້ຮູ້ຄວາມເປັນອັນຕະລາຍ ຂອງການສູບຢາ ແລະ ດື່ມເຫລົ້າ, ໃຫ້ຫລີກເວັ້ນການເສບຢາເສບຕິດ ແລະ ການຕິດຕໍ່ພະຍາດ ທາງເພດສຳພັນ .

ມາດຕາ 11. ການອະນາໄມ ຊຸມຊົນ

ການອະນາໄມ ຊຸມຊົນ ໝາຍເຖິງ ການຮັກສາຄວາມສະອາດ ຈົບງາມ ຮ່ວມກັນ ພາຍໃນໜ່ວຍ, ຄຸ້ມ, ບ້ານ, ໃນເທດສະບານ ຫລື ຕົວເມືອງ .

ທຸກຄົນ ຢູ່ໃນຊຸມຊົນ ມີພັນທະ ຕ້ອງເອົາໃຈໃສ່ ໃນການກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອ ແລະ ນ້ຳເປິເປື້ອນ, ຮັກສາອະນາໄມ ແຫລ່ງນ້ຳ, ນ້ຳດື່ມ, ນ້ຳໃຊ້, ອະນາໄມຖະໜົນຫົນທາງ, ຕະຄອງຮ່ອງນ້ຳ, ສະຖານທີ່ສາທາລະນະຕ່າງໆ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ເກີດພະຍາດ , ໃຫ້ມີຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍ ແລະ ສວຍງາມ ເພື່ອສຸຂະພາບຂອງຕົນເອງ ແລະ ສັງຄົມ .

ມາດຕາ 12. ການອະນາໄມ ນ້ຳດື່ມ ແລະ ນ້ຳໃຊ້

ການອະນາໄມນ້ຳດື່ມ ແລະ ນ້ຳໃຊ້ ໝາຍເຖິງ ການຈັດຫານ້ຳສະອາດ ເພື່ອດື່ມ ແລະ ນ້ຳໃຊ້ ປະຈຳວັນ.

ນ້ຳ ທີ່ນຳມາໃຊ້ປະຈຳວັນ ຕ້ອງໄດ້ມາຈາກແຫລ່ງນ້ຳ ເຊັ່ນ : ນ້ຳປະປາ, ນ້ຳສ້າງ, ນ້ຳຝົນ, ນ້ຳບາດານ, ນ້ຳລິນ, ນ້ຳອອກບໍ່ , ບໍ່ນ້ຳອຸ່ນ, ແມ່ນ້ຳ, ລຳເຊ ແລະອື່ນໆ ຊຶ່ງນ້ຳເຫລົ່ານີ້ຕ້ອງຮັບປະກັນຄວາມສະອາດ.

ສຳລັບ ນ້ຳດື່ມ ຕ້ອງໄດ້ມາຈາກແຫລ່ງນ້ຳດັ່ງກ່າວ ແຕ່ຕ້ອງໄດ້ຜ່ານການຕົ້ມ, ການຕອງ, ການຜະລິດ ແລະ ການບໍລິການຖືກຕ້ອງ ຕາມມາດຕະຖານ ເຕັກນິກ ແລະ ຮັບປະກັນຫລັກການອະນາໄມ ທີ່ກະຊວງ ສາທາລະນະສຸກ ວາງອອກ .

ມາດຕາ 13. ການອະນາໄມ ອາຫານ ແລະ ເຄື່ອງບໍລິໂພກ

ການອະນາໄມ ອາຫານ ແລະ ເຄື່ອງບໍລິໂພກ ໝາຍເຖິງ ການຈັດຕັ້ງ ກວດກາ, ຄວບຄຸມອາຫານ ແລະ ເຄື່ອງບໍລິໂພກ ໃຫ້ສະອາດ ບອດໄພ ຈາກເຊື້ອພະຍາດ, ແມ່ກາຝາກ ແລະ ສານເຄມີທີ່ເປັນພິດຕ່າງໆ ຊຶ່ງເປັນອັນຕະລາຍຕໍ່ສຸຂະພາບ ແລະ ການຈະເລີນເຕີບໂຕຂອງຮ່າງກາຍ ໃນການດຳລົງຊີວິດ ຂອງຄົນ.

ບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ດຳເນີນການປຸງແຕ່ງອາຫານ, ປຸງແຕ່ງຜະລິດຕະພັນອາຫານ, ຫຸ້ມຫໍ່, ເກັບຮັກສາ, ເຄື່ອນຍ້າຍ ແລະ ບໍລິການອາຫານຕ່າງໆ ຕ້ອງຮັບປະກັນຄຸນນະພາບ ຖືກຕ້ອງ ຕາມມາດຕະຖານການຜະລິດ ແລະ ຮັບປະກັນຫລັກການອະນາໄມ .

ຜູ້ຈະຜະລິດ ຫລື ຂາຍອາຫານຕ້ອງໄດ້ກວດ ແລະ ຮັບການຢັ້ງຢືນສຸຂະພາບເສຍກ່ອນ, ຫ້າມຜູ້ທີ່ເປັນພະຍາດຕິດຕໍ່ ເຮັດວຽກກັບອາຫານ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ພະຍາດແຜ່ຂະຫຍາຍ.

ອາຫານແລະເຄື່ອງບໍລິໂພກທີ່ຜະລິດຢູ່ພາຍໃນຫລືນຳເຂົ້າມາຈາກຕ່າງປະເທດຕ້ອງ ຜ່ານການກວດກາຈາກພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງກັບຂໍ້ກຳນົດ ກົດໝາຍຂອງ ສປປ ລາວ.

ມາດຕາ 14. ການອະນາໄມ ເຄຫະສະຖານ

ການອະນາໄມ ເຄຫະສະຖານ ໝາຍເຖິງ ການຮັກສາຄວາມສະອາດ ຈົບງາມ ແລະ ການຈັດສັນຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍ ຂອງ ເຮືອນ, ສຳນັກງານ ຫ້ອງການ, ກ້ອງຕະລ່າງເຮືອນ, ອ້ອມແອ້ມເຮືອນຢູ່ ເພື່ອມີເງື່ອນໄຂ ດຳລົງຊີວິດ ແລະ ເຮັດວຽກ ທີ່ບອດໄພ.

ສະຖານທີ່ຕັ້ງເຄາະສະຖານ ຕ້ອງຢູ່ບ່ອນທີ່ສະອາດ ຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພ ຈາກພະຍາດຕິດແປດ, ມີນ
ລະພິດ ແລະ ເຫດລຳຄານ ອື່ນໆ

ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ເຄາະສະຖານ ມີຄວາມສະອາດ ຖືກຕ້ອງ ຕາມຫຼັກການອະນາໄມ, ພາຍໃນເຮືອນ, ສຳ
ນັກງານ ຫ້ອງການ ຕ້ອງມີແສງສະຫວ່າງ ແລະ ອາກາດຖ່າຍເທ ຢ່າງພຽງພໍ, ຕ້ອງປັດກວາດ, ເຊັດຄູ ຢ່າງເປັນປົກກະ
ຕິ, ໃຫ້ມີວິດຖ່າຍ , ມີຖັງ ຫລື ກະຕ່າໃສ່ຂີ້ເຫຍື້ອ, ມີຮ່ອງລະບາຍນ້ຳເປື້ອນ ຢ່າງຖືກຕ້ອງ ຕາມຫຼັກການອະນາໄມ.
ໃຫ້ກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອ ແລະ ນ້ຳເປື້ອນ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ , ບໍ່ໃຫ້ມີຄອກສັດລ້ຽງຢູ່ກ້ອງຕະລ່າງເຮືອນ , ໃຫ້ຮັກສາສັດ
ລ້ຽງ ຢູ່ໃນຄອກສະເພາະ , ບໍ່ປ່ອຍຕາມສະຖານທີ່ສາທາລະນະ ແລະ ມີບ່ອນເກັບມ້ຽນຮັກສາຜົນລະປູກ .

ບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ຕ້ອງມີຄວາມຮັບຜິດຊອບ ຕໍ່ການອະນາໄມ ເຄາະສະຖານ , ເຮືອນ, ສຳນັກງານ
ຫ້ອງການໃຫ້ມີ ຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍ ຈົບງາມ ຢູ່ສະເໝີ .

ມາດຕາ 15 .ການອະນາໄມ ໂຮງແຮມ ແລະ ເຮືອນພັກ

ການອະນາໄມ ໂຮງແຮມ ແລະ ເຮືອນພັກ ໝາຍເຖິງ ການ ຮັກສາຄວາມສະອາດ ຈົບງາມ ແລະ ຄວາມເປັນ
ລະບຽບຮຽບຮ້ອຍ ຂອງໂຮງແຮມ ແລະ ເຮືອນພັກ .

ສະຖານທີ່ຕັ້ງ ຂອງໂຮງແຮມ ແລະ ເຮືອນພັກ ຕ້ອງຢູ່ບ່ອນທີ່ເໝາະສົມ, ຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພຈາກພະ
ຍາດຕິດແປດ, ອຸປະຕິເຫດ, ເຫດລຳຄານ ແລະ ອັນຕະລາຍຕ່າງໆ .

ຫ້ອງນອນ ຕ້ອງມີບໍລິມາດພຽງພໍ ແລະ ເໝາະສົມ ກັບຈຳນວນຄົນ ທີ່ຈະມາພັກເຊົາ, ມີແສງສະຫວ່າງ, ມີອາ
ກາດຖ່າຍເທ , ຈັດໃຫ້ມີວິດຖ່າຍຢ່າງພຽງພໍ ແລະ ຖືກຕ້ອງ ຕາມຫຼັກການອະນາໄມ, ມີຫ້ອງອາບນ້ຳ, ອ່າງລ້າງ
ໜ້າ, ມີຮ່ອງລະບາຍນ້ຳເປື້ອນ, ມີຖັງ ຫລື ກະຕ່າເກັບມ້ຽນຂີ້ເຫຍື້ອ , ມີການກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອ , ນ້ຳເປື້ອນ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງ
ແລະ ຈັດຫານຖີ່ມ ນ້ຳໃຊ້ ຢ່າງພຽງພໍ .

ບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ຕ້ອງມີຄວາມຮັບຜິດຊອບ ໃນການຮັກສາ ຄວາມສະອາດຈົບງາມ,
ຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍຂອງໂຮງແຮມ ແລະ ເຮືອນພັກ, ປະຕິບັດຫຼັກການອະນາໄມ ທີ່ລັດໄດ້ວາງອອກ .

ມາດຕາ 16. ການອະນາໄມ ໂຮງຮຽນ ແລະ ສະຖາບັນການສຶກສາ

ການອະນາໄມ ໂຮງຮຽນ ແລະ ສະຖາບັນການສຶກສາ ໝາຍເຖິງ ການຮັກສາຄວາມສະອາດ ຈົບງາມ ແລະ
ຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍຂອງໂຮງຮຽນ ແລະ ສະຖາບັນການສຶກສາ.

ສະຖານທີ່ຕັ້ງຂອງໂຮງຮຽນແລະສະຖາບັນການສຶກສາຕ້ອງຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພຈາກ ພະຍາດຕິດ
ແປດ, ຈາກອຸປະຕິເຫດ ແລະ ອັນຕະລາຍຕ່າງໆ, ໃຫ້ມີບ່ອນຫລິ້ນກິລາ ແລະ ບ່ອນພັກຜ່ອນ.

ອາຄານ ຂອງໂຮງຮຽນ ແລະ ສະຖາບັນການສຶກສາ ຕ້ອງມີເນື້ອທີ່ພຽງພໍ ເໝາະສົມ ກັບຈຳ
ນວນນັກຮຽນນັກສຶກສາ, ມີແສງສະຫວ່າງ, ມີອາກາດຖ່າຍເທ ຢ່າງພຽງພໍ, ມີໂຕະຕັ້ງ ໃຫ້ເໝາະສົມກັບໄວອາຍຸ
ຂອງນັກຮຽນ.

ຄູ, ນັກຮຽນ ນັກສຶກສາ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຕ້ອງຮັບປະກັນ ໃຫ້ໂຮງຮຽນ ແລະ ສະຖາບັນການສຶກສາສະອາດຢູ່ສະເໝີ, ຕ້ອງໃຫ້ມີນ້ຳດື່ມ, ນ້ຳໃຊ້ ແລະ ວິດຖ່າຍທີ່ສະອາດ ແລະ ຖືກຕ້ອງຕາມຫລັກ ການອະນາໄມ ແລະ ສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກທີ່ຈຳເປັນ. ນອກຈາກນັ້ນ ຕ້ອງຈັດຕັ້ງ ການກວດສຸຂະພາບໃຫ້ນັກຮຽນ ນັກສຶກສາ.

ສຳລັບເຮືອນລ້ຽງເດັກ ແລະ ໂຮງຮຽນອະນຸບານ ກໍ່ໃຫ້ປະຕິບັດ ຕາມຫລັກການທີ່ກ່າວມານີ້ເຊັ່ນດຽວກັນ. ເດັກນ້ອຍ ນັກຮຽນອາຍຸຕໍ່າກວ່າ 5 ປີ ຕ້ອງໄດ້ສັກຢາແລະ ຢອດຢາກັນພະຍາດຢ່າງຄົບຊຸດ.

ມາດຕາ 17. ການອະນາໄມ ໂຮງໝໍ, ສຸກສາລາ ແລະ ຫ້ອງກວດພະຍາດ

ການອະນາໄມ ໂຮງໝໍ , ສຸກສາລາ ແລະ ຫ້ອງກວດພະຍາດ ໝາຍເຖິງ ການຮັກສາຄວາມສະອາດຈົບງາມ ແລະ ຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍ ຂອງສະຖານທີ່ບໍລິການ ກວດ, ບົ່ງມະຕິພະຍາດ, ບິ້ນປົວ, ພື້ນພູສຸຂະພາບ, ກັນພະຍາດ ແລະ ສິ່ງເສີມສຸຂະພາບ ໃຫ້ແກ່ປະຊາຊົນ.

ໂຮງໝໍ , ສຸກສາລາ ແລະ ຫ້ອງກວດພະຍາດ ຕ້ອງສະອາດງາມຕາ, ຮັບປະກັນ ຫລັກການອະນາໄມ, ປາສະຈາກ ການແຜ່ເຊື້ອພະຍາດຈາກຄົນເຈັບ, ຈາກເຄື່ອງມື , ເຄື່ອງໃຊ້ ແລະ ອຸປະກອນການແພດ.

ໂຮງໝໍ , ສຸກສາລາ ແລະ ຫ້ອງກວດພະຍາດ ຕ້ອງມີ ວິດຖ່າຍ , ມືນ້ຳດື່ມ ນ້ຳໃຊ້ ຢ່າງພຽງພໍ , ມີລະບົບບຳບັດນ້ຳເບື້ອນ, ມີລະບົບແຍກປະເພດ, ບ່ອນເກັບມ້ຽນ ແລະ ກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງ ຕາມຫລັກການອະນາໄມ.

ມາດຕາ 18. ການອະນາໄມ ໃນການອອກແຮງງານ

ການອະນາໄມ ໃນການອອກແຮງງານ ໝາຍເຖິງ ການດູແລ ເບິ່ງແຍງ ເງື່ອນໄຂຂອງການອອກແຮງງານ ແນໃສ່ປົກປັກຮັກສາ ສຸຂະພາບຂອງຜູ້ອອກແຮງງານ ໃນຂົງເຂດ ອຸດສາຫະກຳ, ກະສິກຳ , ຫັດຖະກຳ ແລະ ອື່ນໆ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ເປັນພະຍາດ, ຖືກສານເຄມີ, ກຳມັນຕະພາບລັງສີ ທີ່ເປັນອັນຕະລາຍຕໍ່ສຸຂະພາບ ຫລື ຊີວິດ ຂອງຜູ້ອອກແຮງງານ ແລະ ຄົນອ້ອມຂ້າງ .

ຜູ້ໃຊ້ແຮງງານ ຕ້ອງປະກອບອຸປະກອນ ບ້ອງກັນໄພແຮງງານ ໃຫ້ແກ່ຜູ້ອອກແຮງງານ ລວມທັງຮັບປະກັນ ຫລັກການອະນາໄມ ຂອງສະຖານທີ່ອອກແຮງງານ ເປັນຕົ້ນ ຕ້ອງໃຫ້ມີແສງສະຫວ່າງ ແລະ ມີອາກາດຖ່າຍເທ ຢ່າງພຽງພໍ, ມີອຸນຫະພູມ , ມີຄວາມປຽກຊຸ່ມ , ມີຄວາມສັ້ນສະເທືອນ , ມີສຽງດັງ , ມີກິ່ນ ແລະ ຂີ້ຝຸ່ນ ບໍ່ໃຫ້ເກີນມາດຕະຖານ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ໃນລະບຽບການ.

ຜູ້ອອກແຮງງານ ຕ້ອງໄດ້ຮັບການກວດ , ບິ້ນປົວເບິ່ງແຍງ ສຸຂະພາບ ຕາມລະບຽບການຂອງກົດໝາຍແຮງງານ ເປັນຕົ້ນ ໃນຂະແໜງວຽກງານ ທີ່ເປັນອັນຕະລາຍຕໍ່ສຸຂະພາບ.

ມາດຕາ 19. ການອະນາໄມ ໃນການຜະລິດ

ການອະນາໄມ ໃນການຜະລິດ ໝາຍເຖິງ ການຮັບປະກັນ ເງື່ອນໄຂ ແລະ ມາດຕະຖານການຜະລິດ ເຄື່ອງບໍລິໂພກ ແລະ ອຸປະໂພກ ໂດຍສະເພາະ ເຄື່ອງໃຊ້ສອຍປະຈຳວັນ, ເຄື່ອງຫລິ້ນເດັກນ້ອຍ, ເຄື່ອງສຳອາງ ເພື່ອໃຫ້ປາສະຈາກເຊື້ອພະຍາດ ແລະ ສານເຄມີຕົກຄ້າງ ທີ່ອາດຈະເປັນອັນຕະລາຍ ຕໍ່ສຸຂະພາບ ຂອງຜູ້ຊົມໃຊ້ .

ບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ທຳການຜະລິດ ເຄື່ອງບໍລິໂພກ ແລະ ອຸປະໂພກ ທີ່ກ່າວມາຂ້າງເທິງນີ້ ຕ້ອງຮັບປະກັນມາດຕະຖານ ເຕັກນິກການຜະລິດ, ເຕັກນິກຄວບຄຸມ ການກຳຈັດສິ່ງເສດເຫຼືອ ແລະ

ຫລັກການອະນາໄມ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ເປັນອັນຕະລາຍ ແກ່ສຸຂະພາບຂອງຄົນ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ .

ຫ້າມຖິ້ມສິ່ງເສດເຫຼືອ , ສານເຄມີ ຫລື ປ່ອຍນ້ຳເສັ້ງ ຈາກໂຮງຈັກໂຮງງານ ລວມທັງປ່ອນຜະລິດຕ່າງໆ ໃສ່ແຫລ່ງນ້ຳ ຫລື ປ່ອນອື່ນໆ ໂດຍບໍ່ຜ່ານຂະບວນການ ຂອງການບຳບັດ .

ມາດຕາ 20. ການອະນາໄມ ສະຖານທີ່ກໍ່ສ້າງ ແລະ ສ້ອມແປງ

ການອະນາໄມ ສະຖານທີ່ກໍ່ສ້າງ ແລະ ສ້ອມແປງ ໝາຍເຖິງ ການປະຕິບັດ ມາດຕະການ ແລະ ວິທີການ ອັນ ຈຳເປັນ ໃນການກໍ່ສ້າງ ຖະໜົນຫົນທາງ,ການປຸກສ້າງ ແລະ ການສ້ອມແປງເຄຫະສະຖານ ຫລືກົດຈະກຳຕ່າງໆ ໃຫ້ ຖືກຕ້ອງ ຕາມຫລັກການອະນາໄມ ເພື່ອຮັບປະກັນ ບໍ່ໃຫ້ເປັນໄພອັນຕະລາຍ ຕໍ່ສຸຂະພາບ ຫລື ຊີວິດຂອງຜູ້ອອກ ແຮງງານ, ຂອງປະຊາຊົນທີ່ຢູ່ໃກ້ຄຽງ ຫລື ຜູ້ສັນຈອນໄປມາ.

ເພື່ອຮັບປະກັນ ຄວາມປອດໄພ, ຄວາມສະອາດ ແລະ ຄວາມສະດວກ ຂອງສະຖານທີ່ກໍ່ສ້າງ ຫລື ສ້ອມ ແປງ, ເຈົ້າຂອງ ຫລື ຜູ້ຮັບຜິດຊອບສະຖານທີ່ກໍ່ສ້າງ ຫລື ສ້ອມແປງ ຕ້ອງມີປ້າຍສັນຍານເຕືອນ, ມີຮົ່ວອ້ອມ, ສິ່ງກັ້ງ ບັງ, ຜ້າປິດ, ຕາໜ່າງ ອ້ອມສະຖານທີ່ດັ່ງກ່າວໄວ້ ຫລື ຫົດນ້ຳ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ວັດຖຸກໍ່ສ້າງ, ສິ່ງເປິເປື້ອນ ຫລື ຂີ້ຜຸ່ນຕົກ ຫລື ປົວອອກອກສະຖານທີ່ກໍ່ສ້າງ ຫລື ສ້ອມແປງ.

ມາດຕາ 21. ການ ອະນາໄມ ສະຖານທີ່ສາທາລະນະ

ການອະນາໄມ ສະຖານທີ່ສາທາລະນະ ໝາຍເຖິງ ການຮັກສາຄວາມສະອາດຈົບງາມ ແລະຄວາມເປັນລະ ບຽບຮຽບຮ້ອຍ ຂອງສະຖານທີ່ ຊຶ່ງຈັດໄວ້ເພື່ອຊຸມນຸມຊົນ, ການບັນເທີງ, ພັກຜ່ອນຂອງມວນຊົນ ເຊັ່ນ: ວັດວາອາ ຮາມ, ປູສະນິຍະສະຖານ , ອະນຸສອນສະຖານ , ສວນສາທາລະນະ, ສະຖານທີ່ທ່ອງທ່ຽວ, ໂຮງມະໂຫລະສົບ, ສະ ໜາມກິລາ, ສະໜາມບິນ, ທ່າເຮືອ, ຕະຫລາດ, ສະຖານີຈອດລົດ , ຖະໜົນຫົນທາງ ແລະ ສະຖານທີ່ຈັດງານ ອື່ນໆ .

ບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ຕ້ອງມີຄວາມຮັບຜິດຊອບ ໃນການປະຕິບັດ ຕາມລະບຽບສະຖານທີ່ສາທາລະ ນະທີ່ວາງໄວ້ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ ແລະ ເຮັດໃຫ້ມີຄວາມສະອາດຈົບງາມ ແລະ ເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍຢູ່ສະເໝີ .

ມາດຕາ 22 . ການອະນາໄມ ຕະຫລາດ

ການອະນາໄມ ຕະຫລາດ ໝາຍເຖິງ ການປະຕິບັດມາດຕະການ ແລະ ວິທີການອັນຈຳເປັນ ກ່ຽວກັບ ຄວາມ ສະອາດ ປອດໄພ ແລະ ຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍຂອງຕະຫລາດ ແນໃສ່ຮັບປະກັນ ຄວາມສະອາດ ຂອງສິນ ຄ້າແຕ່ລະປະເພດ ທີ່ເອົາມາວາງຂາຍ .

ສະຖານທີ່ດັ່ງ ຂອງຕະຫລາດ ຕ້ອງຢູ່ປ່ອນ ເໝາະສົມ , ທ່າງໄກຈາກແຫລ່ງເປິເປື້ອນ, ປ່າຊ້າ ແລະ ປ່ອນ ລ້ຽງສັດ; ມີເນື້ອທີ່ກວ້າງຂວາງ ແລະ ສັນຈອນໄປມາສະດວກ, ອາຄານພັ້ນຄົງຖາວອນ, ມີແສງສະຫວ່າງພຽງພໍ, ອາ ກາດລ່ວງດີ, ມີລະບົບລະບາຍນ້ຳເປື້ອນ, ລະບົບເກັບມ້ຽນ ແລະ ກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອ, ລະບົບປ້ອງກັນອັກຄີໄພ, ມີນ້ຳ ໃຊ້ ແລະ ວິດຖ່າຍສະອາດພຽງພໍ , ມີສະຖານທີ່ຈອດລົດທີ່ຮັບປະກັນ, ມີລະບົບຈັດວາງສິນຄ້າຕ່າງໆເຊັ່ນ: ອາຫານ ແຫ້ງ, ອາຫານສົດ, ເຄື່ອງໃຊ້ປະຈຳວັນ ແລະ ອື່ນໆ.

ບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ນຳເອົາສິນຄ້າຕ່າງໆ ມາຂາຍໃນຕະຫລາດ ຕ້ອງມີຄວາມຮັບຜິດ ຊອບໃນການປະຕິບັດຫລັກການອະນາໄມ ທີ່ໄດ້ວາງອອກ .

ມາດຕາ 23. ການອະນາໄມ ໃນການຊາປະນະກິດສິບ

ການອະນາໄມ ໃນການຊາປະນະກິດສິບ ໝາຍເຖິງ ການຮັກສາ ຫລັກການອະນາໄມຊາກສິບ ເພື່ອກັນບໍ່ໃຫ້ເຊື້ອພະຍາດ ແຜ່ຂະຫຍາຍ ນັບແຕ່ເວລາຮັກສາ, ເຄື່ອນ ຍ້າຍ, ຝັງ ຫລື ຈູດເຜົາຊາກສິບ .

ຊາກສິບ ຕ້ອງໃສ່ຢາ, ຫຸ້ມຫໍ່ ແລະ ໃສ່ຫີບ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ສິ່ງກົ່ນເໝັນ ຫລື ແຜ່ເຊື້ອພະຍາດ , ຫ້າມຮັກສາຊາກສິບ ຜູ້ທີ່ເປັນພະຍາດຕິດແປດໄວ້ດົນ . ໃນເວລາເຄື່ອນຍ້າຍ, ຈູດເຜົາ, ຝັງສິບ ຕ້ອງຮັບປະກັນ ຫລັກການອະນາໄມ , ຫ້າມຈູດເຜົາ ຫລື ຝັງຊາກສິບ ຢູ່ໃກ້ປ່ອນຊຸມນຸມຊົນ ຫລື ແຫ່ງນີ້ .

ການເຄື່ອນຍ້າຍຊາກສິບ ຫລື ອັດຖິຜ່ານຊາຍແດນ ຂອງສປປລາວ ຕ້ອງໄດ້ຮັບ ອະນຸຍາດຈາກລັດຖະບານ .

ມາດຕາ 24. ການອະນາໄມ ສິ່ງແວດລ້ອມ

ການອະນາໄມ ສິ່ງແວດລ້ອມ ໝາຍເຖິງ ວິທີການ ທີ່ເຮັດໃຫ້ ການພົວພັນ ລະຫວ່າງ ສິ່ງແວດລ້ອມ ກັບ ຄົນ ດີຂຶ້ນ ທາງດ້ານສຸຂະພາບຮ່າງກາຍ , ຈິດໃຈ ແລະ ສັງຄົມ .

ນອກຈາກ ການອະນາໄມ ທີ່ໄດ້ກ່າວໄວ້ ຢູ່ຂ້າງເທິງນີ້ແລ້ວ, ບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ຍັງຕ້ອງເອົາໃຈໃສ່ຮັບປະກັນ ການອະນາໄມສັດລ້ຽງ, ໂຮງຂ້າສັດ , ແມ່ນ້ຳລຳເຊ, ຄວບຄຸມມົນລະພິດ, ສັດ ແລະ ແມງໄມ້ນຳເຊື້ອພະຍາດ, ເຫດລຳຄານ ເຊັ່ນ: ກິ່ນ, ຄວັນ, ຝຸ່ນລະອອງ .

ບຸກຄົນ, ຄອບຄົວ, ລວມໝູ່ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ຕ້ອງປົກປັກຮັກສາ ແລະ ພັດທະນາອະນາໄມສິ່ງແວດລ້ອມ ເພື່ອປົກປັກຮັກສາ ສຸຂະພາບຕົນເອງ ແລະ ຜູ້ອື່ນ .

ຫ້າມລ້ຽງ ແລະ ປ່ອຍສັດ ຕາມສະຖານທີ່ສາທາລະນະຕ່າງໆ. ບໍ່ໃຫ້ຖິ້ມຂີ້ເຫຍື້ອ, ຊາກສັດ, ສິ່ງເປິະເປື້ອນ ຫລື ສານເຄມີ ລົງໃສ່ແມ່ນ້ຳ ລຳເຊ, ໜອງນ້ຳ , ຖະໜົນຫີນທາງ ແລະ ຕ້ອງກຳຈັດ ຫລື ທຳລາຍແຫລ່ງ ເພາະພັນເຊື້ອພະຍາດ .

ການລະບາຍກິ່ນ, ຄວັນ, ຝຸ່ນລະອອງ ແລະ ການນຳໃຊ້ແສງ, ສຽງ ແລະ ຄວາມສັ່ນສະເທືອນ ຕ້ອງໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບມາດຕະຖານ ທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍ ການປົກປັກຮັກສາ ສິ່ງແວດລ້ອມ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ມີຜົນສະທ້ອນ ຕໍ່ສຸຂະພາບ.

ໝວດທີ III ການກັນພະຍາດ

ມາດຕາ 25 . ຄວາມໝາຍສຳຄັນ ຂອງການກັນພະຍາດ

ການກັນພະຍາດ ໝາຍເຖິງ ວຽກ ຫລື ການກະທຳ ຫລື ມາດຕະການ, ວິທີການຕ່າງໆ ທີ່ມີຈຸດປະສົງສະກັດກັ້ນ ບໍ່ໃຫ້ພະຍາດເກີດຂຶ້ນ ຫລື ຖ້າເກີດຂຶ້ນ ຕ້ອງສະກັດກັ້ນ ບໍ່ໃຫ້ຮຸນແຮງ ແລະ ແຜ່ລາມ.

ລັດ ຖືເອົາວຽກການກັນພະຍາດເປັນວຽກຕົ້ນຕໍ ແລະ ເປັນວຽກຂອງປວງຊົນທັງໝົດໝາຍຄວາມວ່າແມ່ນວຽກຂອງທົ່ວສັງຄົມ.

ທຸກຄົນ, ທຸກຄອບຄົວ, ທຸກຊຸມຊົນ, ທຸກການຈັດຕັ້ງຂອງສັງຄົມ ມີໜ້າທີ່ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບປະກອບສ່ວນ ໃນວຽກງານກັນພະຍາດ ຢ່າງເປັນເຈົ້າການ ແລະ ຢ່າງຕັ້ງໜ້າ .

ມາດຕາ 26 . ອົງປະກອບ ຂອງການກັນພະຍາດ.

ການກັນພະຍາດ ປະກອບດ້ວຍວຽກງານດັ່ງລຸ່ມນີ້ :

1. ການກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່ ໝາຍເຖິງ ຕໍ່ບຸກຄົນແມ່ນສະກັດກັ້ນບໍ່ໃຫ້ພະຍາດເກີດຂຶ້ນ, ຕໍ່ ຊຸມຊົນ ແມ່ນບໍ່ໃຫ້ພະຍາດຕິດຕໍ່ແຜ່ລາມ ຈາກບຸກຄົນນຶ່ງໄປຫາບຸກຄົນອື່ນ, ຈາກສັດໄປຫາຄົນ ແລະ ຈາກບ່ອນໜຶ່ງໄປຫາອີກບ່ອນໜຶ່ງ.

ບຸກຄົນ, ຄອບຄົວ, ອຳນາດການປົກຄອງ ແລະ ທຸກການຈັດຕັ້ງ ໃນສັງຄົມ ຕ້ອງປະຕິບັດ ຕາມຫຼັກການກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່. ເມື່ອມີປະກົດການຕ່າງ ໆ ທີ່ມີລັກສະນະ ລະບາດຂອງພະຍາດ ຢູ່ໃນທ້ອງຖິ່ນຂອງຕົນ ຕ້ອງຮີບຮ້ອນ ວາງມາດຕະການແກ້ໄຂ ແລະ ລາຍງານໃຫ້ການຈັດຕັ້ງ ຂັ້ນເທິງຊາບໂດຍດ່ວນ ເພື່ອແກ້ໄຂທັນເວລາ.

2. ການສັກ ຫລື ຢອດຢາກັນພະຍາດ ໝາຍເຖິງ ການສ້າງຄວາມຕ້ານທານ ໃຫ້ແກ່ຮ່າງກາຍ ຂອງປະຊາຊົນ ບັນດາເຜົ່າ ດ້ວຍການນຳໃຊ້ວັກແຊງ ຊະນິດສັກ ແລະ ຢອດ ເພື່ອກັນ ພະຍາດຄໍຕີບ, ບາດທະຍັກ, ໄອໄກ່, ເປ້ຍລ່ອຍ(ໂປລີໄອ), ວັນນະໂລກ, ພະຍາດໝາກແດງ ແລະ ພະຍາດ ອື່ນໆ.

ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍທຸກຄົນ ຕ້ອງໄດ້ສັກຢາ ແລະ ຢອດຢາກັນພະຍາດ ຕາມກຳນົດເວລາ, ຕາມສະຖານທີ່ ແລະ ຕາມລະບຽບການ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້.

3. ການກັນພະຍາດ ບໍ່ຕິດຕໍ່ ໝາຍເຖິງ ການປະພຶດ ຫລື ດຳລົງຊີວິດທີ່ເໝາະສົມ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ເກີດພະຍາດ ບໍ່ຕິດຕໍ່ ຕົວຢ່າງ ບໍ່ສູບຢາ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ເປັນການສ່ຽງຕໍ່ການເປັນພະຍາດ ມະເຮັງປອດ, ບໍ່ດື່ມເຫລົ້າ ເກີນຂອບເຂດ ເພື່ອຫລີກເວັ້ນ ການເປັນພະຍາດ ແລະ ອຸປະຕິເຫດ, ຕ້ອງ ຫັດກາຍະບໍລິຫານ ແລະ ຫລິ້ນກິລາ ເພື່ອຫລີກເວັ້ນ ພະຍາດຫົວໃຈ ແລະ ພະຍາດອື່ນ ໆ.

ໝວດທີ IV ການສົ່ງເສີມສຸຂະພາບ

ມາດຕາ 27. ຄວາມໝາຍສຳຄັນ ຂອງການສົ່ງເສີມສຸຂະພາບ

ການສົ່ງເສີມສຸຂະພາບ ເປັນນະໂຍບາຍ ພື້ນຖານ ຂອງລັດ ແນໃສ່ ສ້າງສະພາບແວດລ້ອມທີ່ອຳນວຍຄວາມສະດວກ ໃຫ້ໝົດທຸກຄົນ ມີສຸຂະພາບດີ.

ພົນລະເມືອງທຸກຄົນ ມີໜ້າທີ່ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບ ໃນການເຮັດໃຫ້ສຸຂະພາບ ຂອງຕົນເອງແຂງແຮງດີ.

ທຸກຂະແໜງການ ຕ້ອງປະກອບສ່ວນ ກັບຂະແໜງການສາທາລະນະສຸກ ໃນການຊຸກຍູ້ ແລະ ສ້າງເງື່ອນໄຂ ອຳນວຍຄວາມສະດວກ ໃຫ້ແກ່ວຽກງານສົ່ງເສີມສຸຂະພາບ ໃນທົ່ວປວງຊົນ.

ມາດຕາ 28. ອົງປະກອບ ຂອງການສົ່ງເສີມສຸຂະພາບ

ການສົ່ງເສີມສຸຂະພາບ ປະກອບດ້ວຍ ການສຸຂະສຶກສາ, ການຮັກສາສຸຂະພາບແມ່ ແລະ ເດັກ, ການຮັກສາສຸຂະພາບໄວໜຸ່ມ ແລະ ໄວຈະເລີນພັນ , ການຮັກສາສຸຂະພາບຜູ້ສູງອາຍຸ, ຜູ້ເສຍອົງຄະ ແລະ ຄົນພິການ , ການໂພຊະນາການ, ການກິລາ , ກາຍະບໍລິຫານ ແລະ ສິລະປະ, ການຈັດ ສວນສາທາລະນະ, ເຂດຊຽງໃນຕົວເມືອງ ແລະ ສະຖານທີ່ພັກຜ່ອນ ໃນບ່ອນທີ່ມີເງື່ອນໄຂ .

ມາດຕາ 29: ການສຸຂະສຶກສາ

ການສຸຂະສຶກສາ ໝາຍເຖິງ ຂະບວນການສຶກສາ ອົບຮົມ ໃຫ້ຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ ແລະ ຄວາມຮູ້ ກ່ຽວກັບສຸຂະພາບ ແກ່ພົນລະເມືອງທຸກຄົນ ເພື່ອໃຫ້ເຂົ້າໃຈ ແລະ ມີສະຕິ ໃນການຮັກສາອະນາໄມ , ກັນພະຍາດ ແລະ ສົ່ງເສີມສຸຂະພາບ ທີ່ກໍ່ໃຫ້ ເກີດການປ່ຽນແປງ ທາງດ້ານແນວຄິດ, ການກະທຳ ແລະ ແບບແຜນ ການດຳລົງຊີວິດ ສ່ວນບຸກຄົນ, ຄອບຄົວ ແລະ ຊຸມຊົນ ແນໃສ່ເຮັດໃຫ້ປະຊາຊົນ ມີສຸຂະພາບແຂງແຮງດີ.

ການຈັດຕັ້ງ ສາທາລະນະສຸກ, ສຶກສາ, ວັດທະນະທຳ ຖະແຫລງຂ່າວ, ສົມວນຊົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງອື່ນໆ ໃນສັງຄົມ ທັງພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນການສຶກສາ ອົບຮົມ ໃຫ້ຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບສຸຂະສຶກສາ ແກ່ປະຊາຊົນ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ ແລະ ຫລາຍຮູບຫລາຍສີ .

ຕ້ອງເອົາ ການສຸຂະສຶກສາ ເຂົ້າສິດສອນ ຢູ່ໃນໂຮງຮຽນ.

ມາດຕາ 30.ການຮັກສາສຸຂະພາບແມ່ ແລະ ເດັກ

ການຮັກສາສຸຂະພາບແມ່ ແລະ ເດັກ ແມ່ນ ນະໂຍບາຍທີ່ສຳຄັນຂອງລັດ ແລະ ເປັນວຽກງານໃຈ ກາງ ອັນໜຶ່ງ ຂອງຂະແໜງການສາທາລະນະສຸກ ທັງເປັນພັນທະ ຂອງໝົດທຸກຄົນ ໂດຍສະເພາະຜູ້ເປັນພໍ່ຂອງເດັກ.

ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍທຸກຄົນ ມີສິດໄດ້ຮັບ ການບໍລິການດ້ານສຸຂະພາບ ຕາມນະໂຍບາຍຂອງລັດ ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍ ການອະນາໄມ, ກັນພະຍາດ, ສົ່ງເສີມສຸຂະພາບ, ປິ່ນປົວ ແລະ ພື້ນຟູສຸຂະພາບໃນເວລາກ່ອນແຕ່ງງານ, ຖືພາ, ອອກລູກ ແລະ ຫລັງອອກລູກ, ສຳລັບເດັກ ຕ້ອງໄດ້ຮັບ ການລ້ຽງດູ ເບິ່ງແຍງ ປົວລະບັດໃນທຸກກໍລະນີ ນັບທັງເດັກຜາແຜດ ແລະ ເດັກເກີດບໍ່ປົກກະຕິ ຕັ້ງແຕ່ເກີດ ຈົນເຖິງໄວຮຽນ, ໄວໜຸ່ມ ແລະ ໄວຈະເລີນພັນ ເພື່ອໃຫ້ແມ່ ແລະ ເດັກ ມີສຸຂະພາບສົມບູນ ທາງດ້ານຮ່າງກາຍ, ຈິດໃຈ ອາລົມ ແລະ ສັງຄົມ..

ແມ່ຍິງ ໃນໄວໜຸ່ມ ແລະ ໄວຈະເລີນພັນ ຕ້ອງກວດສຸຂະພາບ ແລະ ສັກຢາກັນພະຍາດ ຕາມລະບຽບການ. ໃນເວລາຖືພາ ຕ້ອງມີການກວດ, ຝາກທ້ອງ, ຕິດຕາມສຸຂະພາບ ຂອງເດັກ ທີ່ຢູ່ໃນທ້ອງ ຖ້າກວດເຫັນ ການສ່ຽງຕ້ອງມີ ແຜນການແກ້ໄຂລ່ວງໜ້າ, ບໍ່ໃຫ້ເຮັດວຽກໜັກ. ກ່ອນ ແລະ ຫລັງອອກລູກ ຕ້ອງໄດ້ຮັບການພັກຜ່ອນ ຕາມຄວາມເໝາະສົມ ແລະ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ. ໃນເວລາອອກລູກ ຕ້ອງໄປອອກ ຢູ່ໂຮງໝໍ , ຢູ່ສຸກສາລາ ຫລື ຢູ່ເຮືອນ ແລະ ໃຫ້ ມີແຜດ ຫລື ໝໍຕຳແຍ ກຳກັບເບິ່ງແຍງນຳ. ເວລາຖືພາ ແລະ ຢູ່ກຳ ແມ່ຕ້ອງໄດ້ຮັບການບຳລຸງ ກິນອາຫານ ຢ່າງພຽງພໍ.

ເດັກນ້ອຍເກີດໃໝ່ ຕ້ອງໄດ້ຮັບ ການລ້ຽງດູດ້ວຍນົມແມ່ ເປັນຕົ້ນຕໍ ພ້ອມສັກ ແລະ ຢອດຢາກັນພະຍາດ ໃຫ້ຄົບຊຸດ.

ເພື່ອຮັບປະກັນສຸຂະພາບຂອງແມ່ ຄວນມີລູກທ່າໆ .

ມາດຕາ 31. ການຮັກສາສຸຂະພາບໄວໜຸ່ມ ແລະ ໄວຈະເລີນພັນ.

ໄວໜຸ່ມ ແລະ ໄວຈະເລີນພັນ ແມ່ນ ໄວກຳລັງ ຈະເລີນເຕີບໂຕ ທາງດ້ານຮ່າງກາຍ ແລະ ມັນສະໝອງ. ການຮັກສາສຸຂະພາບຂອງໄວໜຸ່ມ ແລະ ໄວຈະເລີນພັນ ເປັນສິ່ງສຳຄັນ ທີ່ເຮັດໃຫ້ຊາວໜຸ່ມ ແລະ ໄວຈະເລີນພັນ ມີສຸຂະ ພາບສົມບູນ ທັງດ້ານຮ່າງກາຍ, ມັນສະໝອງ ແລະ ຈິດໃຈ.

ໄວໜຸ່ມ ແລະ ໄວຈະເລີນພັນ ຕ້ອງໄດ້ຮັບການສຶກສາ ອົບຮົມ ແນວຄິດ, ການເມືອງ ແລະ ຄຸນສົມບັດ, ໄດ້ຮັບການ ສົ່ງເສີມທາງດ້ານການສຶກສາ, ກິລາ ກາຍະບໍລິຫານ , ສິນລະປະ, ວັນນະຄະດີ ແລະ ວັດທະນະທຳ.

ຕ້ອງເອົາໃຈໃສ່ ສຶກສາ ອົບຮົມໄວໜຸ່ມ, ໄວຈະເລີນພັນ ຮູ້ ແລະ ເຂົ້າໃຈນະໂຍບາຍເກີດລູກຫ່າງ ແລະ ຄວາມປອດໄພ ຂອງການມີເພດສຳພັນ, ຂອງການຖືພາ ແລະ ອອກລູກ, ບໍ່ສ້າງຄອບຄົວ ກ່ອນອາຍຸກະສຽນ.

ຄອບຄົວ, ໂຮງຮຽນ, ການຈັດຕັ້ງວິຊາຊີບ ສັງຄົມ ທັງພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນ ລ້ວນແຕ່ຕ້ອງເອົາໃຈໃສ່ ສຶກສາອົບຮົມ ແລະ ສົ່ງເສີມໄວໜຸ່ມ ແລະ ໄວຈະເລີນພັນ ກ່ຽວກັບບັນຫາທີ່ກ່າວມາຂ້າງເທິງນີ້ ພ້ອມກັນນັ້ນ ຕ້ອງ ສຶກສາອົບຮົມ ໃຫ້ຫລີກເວັ້ນການສູບຢາ, ການດື່ມເຫລົ້າ. ການດົມກາວ, ການເສບຢາເສບຕິດ, ການເປັນນັກເລງອັນ ທະພານ ແລະ ອື່ນໆ.

ມາດຕາ 32. ການຮັກສາສຸຂະພາບຜູ້ສູງອາຍຸ , ຜູ້ເສຍອົງຄະ ແລະ ຄົນພິການ

ຜູ້ສູງອາຍຸ, ຜູ້ເສຍອົງຄະ ແລະ ຄົນພິການ ແມ່ນຜູ້ທີ່ມີເທື່ອແຮງ ແລະ ກຳລັງວັງຊາຄ່ອຍຫລຸດໜ້ອຍຖອຍ ລົງ ແລະ ສຸຂະພາບບໍ່ສົມບູນ, ດ້ວຍເຫດນັ້ນ ຈຶ່ງມີຄວາມຈຳເປັນ ຕ້ອງໄດ້ຮັບ ການຕິດຕາມ ເບິ່ງແຍງສຸຂະພາບ ຢ່າງໃກ້ຊິດ.

ຄອບຄົວ, ການຈັດຕັ້ງ ແລະ ສັງຄົມຕ້ອງເອົາໃຈໃສ່ເບິ່ງແຍງສຸຂະພາບຜູ້ສູງອາຍຸ, ຜູ້ທີ່ມີຄຸນງາມຄວາມດີຕໍ່ ປະເທດຊາດ, ວິລະຊົນ, ນັກຮົບແຂ່ງຂັນ, ຜູ້ເສຍອົງຄະ , ຄົນພິການ, ຜູ້ເປັນບ້າເສຍຈິດ ດ້ວຍການບໍລິການກວດສຸ ຂະພາບ, ການປິ່ນປົວເບິ່ງແຍງຢ່າງເໝາະສົມ, ສ້າງເງື່ອນໄຂ ໃຫ້ຜູ້ສູງອາຍຸ , ຜູ້ເສຍອົງຄະ ແລະ ຄົນພິການໄດ້ດຳ ລົງຊີວິດ ແລະ ພັກຜ່ອນຢ່າງເໝາະສົມ ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນວຽກງານສັງຄົມ.

ມາດຕາ 33. ການໂພຊະນາການ

ການໂພຊະນາການ ໝາຍເຖິງ ການກິນອາຫານ ທີ່ມີປະໂຫຍດ ແລະ ປອດໄພ ເພື່ອໃຫ້ຮ່າງກາຍແລະ ມັນ ສະໝອງ ຈະເລີນເຕີບໂຕດີ. ເພື່ອຮັບປະກັນ ໃຫ້ມີສຸຂະພາບເຂັ້ມແຂງດີ ແຕ່ລະຄົນ ຄວນສົ່ງເສີມກິນອາຫານ ໃຫ້ ຄົບໝວດ ຄື ທາດໂປຼເຕອິນ (ຊີ້ນ, ປາ, ຖົ່ວເຫລືອງ..), ທາດແປ້ງ , ທາດນ້ຳຕານ, ທາດໄຂມັນ ແລະ ທາດເກືອແຮ່ (ຜັກແລະໝາກໄມ້). ຫ້າມກິນອາຫານ ທີ່ຈະເປັນອັນຕະລາຍ ຕໍ່ສຸຂະພາບ ເຊັ່ນ : ກິນສັດທີ່ເປັນພະຍາດ , ອາຫານ ບູດເນົ່າ, ອາຫານທີ່ມີສານເຄມີເປັນພິດ .

ມາດຕາ 34. ກິລາ, ກາຍະບໍລິຫານ ແລະ ສິລະປະ

ກິລາ, ກາຍະບໍລິຫານ ແລະ ສິລະປະ ມີຄວາມສໍາຄັນ ສໍາລັບທຸກເພດ ທຸກໄວ ເພື່ອສົ່ງເສີມໃຫ້ ໝົດທຸກຄົນ ມີສຸຂະພາບແຂງແຮງ, ມີອາຍຸຍືນ, ມີຄວາມເບີກບານມ່ວນຊື່ນ ແລະ ສ້າງພູມຕົ້ນທານໃຫ້ຮ່າງ ກາຍ.

ລັດ ຕ້ອງສ້າງເງື່ອນໄຂ ຈັດຕັ້ງ ໃຫ້ທຸກພາກສ່ວນ ປະກອບສ່ວນ ຫລິ້ນກິລາ, ຫັດກາຍະບໍລິຫານ ແລະ ສະແດງສິລະປະ ໃນຫລາຍປະເພດ, ຫລາຍຮູບການ ແລະ ຫລາຍລະດັບ.

ຕ້ອງເອົາວຽກງານກິລາ, ກາຍະບໍລິຫານ ແລະ ສິລະປະ ເຂົ້າໃນຫລັກສູດການສິດສອນ ຂອງໂຮງຮຽນ ຢູ່ແຕ່ລະຂັ້ນ.

ມາດຕາ 35. ສວນສາທາລະນະ, ເຂດຂຽວ ແລະ ສະຖານທີ່ພັກຜ່ອນ ເພື່ອຮັບປະກັນ ໃຫ້ມີການສົ່ງເສີມສຸຂະພາບ ຢ່າງທົ່ວເຖິງ, ມີຄວາມຈໍາເປັນ ທີ່ຈະຕ້ອງສ້າງສວນສາທາລະ ນະ, ເຂດຂຽວ ແລະ ສະຖານທີ່ພັກຜ່ອນ.

ບ້ານ, ເມືອງ, ແຂວງ, ກໍາແພງນະຄອນ, ເຂດພິເສດ, ສໍານັກງານອົງການ ແລະ ບ່ອນທີ່ມີຊຸມຊົນ ໜາແໜ້ນ ຄວນຈັດໃຫ້ມີສວນສາທາລະນະ, ມີການອະນຸລັກ ແລະ ປູກຕົ້ນໄມ້ຫລາຍ ເພື່ອໃຫ້ມີອາກາດສົດ ຊື່ນ ຊຸ່ມເຢັນ ແລະ ຕ້ອງໃຫ້ມີສະຖານທີ່ພັກຜ່ອນ ເພື່ອພັ້ນຟູສຸຂະພາບ.

ໝວດທີ V

ການຊຸກຍູ້ ຈັດຕັ້ງ ປະຕິບັດວຽກງານອະນາໄມ, ກັນພະຍາດ ແລະ ສົ່ງເສີມສຸຂະພາບ

ມາດຕາ 36. ການຊຸກຍູ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານອະນາໄມ, ກັນພະຍາດແລະ ສົ່ງເສີມສຸຂະພາບ

ການອະນາໄມ ກັນພະຍາດ ແລະ ສົ່ງເສີມສຸຂະພາບ ເປັນວຽກງານພື້ນຖານ, ໃຈກາງ ແລະ ບຸລິມະສິດ ຂອງສາທາລະນະສຸກ ຊຶ່ງມີຄວາມຈໍາເປັນ ຕ້ອງໄດ້ຮັບການຊຸກຍູ້, ສົ່ງເສີມ ດ້ວຍ ການປະກອບສ່ວນ ຈາກບຸກຄົນ, ການຈັດຕັ້ງທັງພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນ ເພື່ອຕອບສະໜອງ ຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການຂອງສັງຄົມ ກ່ຽວກັບ ການ ອະນາໄມ ກັນພະຍາດ ແລະ ສົ່ງເສີມສຸຂະພາບ.

ມາດຕາ 37. ການລົງທຶນ

ລັດ ສົ່ງເສີມໃຫ້ພາກສ່ວນເສດຖະກິດ ສັງຄົມຕ່າງໆ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ລົງທຶນໃສ່ຂົງເຂດອະນາ ໄມ, ກັນພະຍາດ ແລະ ສົ່ງເສີມສຸຂະພາບ ດ້ວຍຮູບການ ຕ່າງໆ ເຊັ່ນ: ການກໍ່ສ້າງ ແລະ ດໍາເນີນກອງທຶນໝູນວຽນ ຈັດຫານຈໍາສະອາດ, ກອງທຶນວິດຖ່າຍ, ກອງທຶນມ້ຽງຍ້ອມຢາ, ສະຖານທີ່ພັກຜ່ອນ ແລະ ອື່ນໆ.

ມາດຕາ 38. ການປະກອບສ່ວນ ຂອງສັງຄົມ

ທຸກຄົນ ແລະ ທຸກການຈັດຕັ້ງ ມີໜ້າທີ່ປະກອບສ່ວນ ໃນວຽກງານອະນາໄມ, ກັນພະຍາດ ແລະ ສິ່ງເສີມສຸຂະພາບ ປະກອບສ່ວນດ້ວຍເທື່ອແຮງ, ທຶນຮອນ ແລະ ສະຕິປັນຍາໃນການສ້າງສະຖານທີ່ພັກຜ່ອນ, ສິ່ງເສີມກິລາ ກາຍະບໍລິຫານ ແລະ ສິນລະປະ, ສ້າງສວນສາທາລະນະ , ເຂດຂຽວ ແລະ ຈັດຕັ້ງມູນນິທິເພື່ອສຸຂະພາບ ລວມທັງ ເຂົ້າຮ່ວມ ການເຄື່ອນໄຫວຕ່າງໆ ທີ່ກ່າວມາຂ້າງເທິງນີ້.

ມາດຕາ 39. ການຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດ

ການຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດ ກ່ຽວກັບ ວຽກງານອະນາໄມ,ກັນພະຍາດ ແລະ ສິ່ງເສີມສຸຂະພາບ ແມ່ນ ການ ຊອກຫາຂໍ້ມູນ ກ່ຽວກັບສາເຫດ ຂອງການເຈັບເປັນ, ເປັນພະຍາດ, ສິ່ງທີ່ສູງກາຍເປັນອັນຕະລາຍຕໍ່ສຸຂະພາບ ລວມທັງມາດຕະການ ກັນ, ຈຳກັດ ແລະ ແກ້ໄຂສາເຫດດັ່ງກ່າວ.

ການຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດ ກ່ຽວກັບ ວຽກງານອະນາໄມ,ກັນພະຍາດ ແລະ ສິ່ງເສີມສຸຂະພາບ ຕ້ອງໄດ້ຮັບ ອະນຸຍາດ ຈາກກະຊວງສາທາລະນະສຸກ ພ້ອມທັງລາຍງານຜົນ ຂອງການຄົ້ນຄວ້າທົດລອງ

ໝວດທີ VI

ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາວຽກງານ ອະນາໄມ, ກັນພະຍາດ ແລະ ສິ່ງເສີມສຸຂະພາບ

ມາດຕາ 40. ອົງການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາວຽກງານອະນາໄມ, ກັນພະຍາດ ແລະ ສິ່ງເສີມສຸຂະພາບ

ອົງການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາວຽກງານອະນາໄມ, ກັນພະຍາດ ແລະ ສິ່ງເສີມສຸຂະພາບປະກອບດ້ວຍ:

1. ຂະແໜງການສາທາລະນະສຸກ ປະກອບດ້ວຍ :

- ກະຊວງສາທາລະນະສຸກ ;
- ພະແນກສາທາລະນະສຸກແຂວງ, ກຳແພງ ນະຄອນ ແລະ ເຂດພິເສດ;
- ຫ້ອງການສາທາລະນະສຸກເມືອງ.

2. ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງອື່ນໆ .

ເພື່ອຈັດຕັ້ງ ປະຕິບັດວຽກງານ ດັ່ງກ່າວໄດ້ດີ , ຕ້ອງສ້າງຕັ້ງ ຄະນະກຳມະການ ເພື່ອສຸຂະພາບຂັ້ນແຂວງ, ເມືອງ, ບ້ານ ຂຶ້ນ ປະກອບດ້ວຍບຸກຄະລາກອນຈຳນວນໜຶ່ງ ເພື່ອຊ່ວຍໃນການຄຸ້ມຄອງການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານ ອະນາໄມ, ກັນພະຍາດ ແລະ ສິ່ງເສີມສຸຂະພາບ.

ມາດຕາ41. ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງອົງການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາວຽກງານອະນາໄມ , ກັນພະຍາດ ແລະ ສິ່ງເສີມສຸຂະພາບ .

ຂະແໜງການສາທາລະນະສຸກ ໂດຍແມ່ນກະຊວງສາທາລະນະສຸກ ໃນຖານະເປັນອົງການ ຄຸ້ມຄອງ ມະຫາ ພາກ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ກຳນົດ ນະໂຍບາຍ, ວາງແຜນ, ສ້າງຂໍ້ກຳນົດ ກົດລະບຽບ ແລະ ມາດຕະຖານເຕັກນິກ ທີ່ ຈຳເປັນ, ຂຶ້ນກຳ ທຸກຂັ້ນໃນຂະແໜງການຂອງຕົນ ເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໂດຍປະສານສົມທົບ ກັບຂະແໜງການອື່ນໆ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ກວດກາ ຕິດຕາມ, ປະເມີນຜົນ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ວຽກງານອະນາໄມ, ກັນ ພະຍາດ ແລະ ສິ່ງເສີມ

ສຸຂະພາບ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ ໃຫ້ມີ ປະສິດທິຜົນ ໃນຂອບເຂດ ທົ່ວປະເທດ, ຮັບປະກັນ ໃຫ້ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບ ການຕ່າງໆ ກ່ຽວກັບ ວຽກງານອະນາໄມ, ກັນພະຍາດ ແລະ ສິ່ງເສີມສຸຂະພາບ ໄດ້ຮັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຢ່າງ ຖືກຕ້ອງ ທົ່ວເຖິງແລະ ເຂັ້ມງວດ.

ຂະແໜງການ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ອື່ນໆ ມີໜ້າທີ່ປະກອບສ່ວນ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ວຽກງານ ອະນາໄມ, ກັນພະຍາດ ແລະ ສິ່ງເສີມສຸຂະພາບ ໃຫ້ມີປະສິດທິຜົນ.

ຄະນະກຳມະການ ເພື່ອສຸຂະພາບ ແຕ່ລະຂັ້ນ ມີໜ້າທີ່ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ວຽກງານ ອະນາໄມ, ກັນພະຍາດ ແລະ ສິ່ງເສີມສຸຂະພາບ ຕາມພາລະບົດບາດ ທີ່ຖືກກຳນົດໝາຍ.

ມາດຕາ 42. ການກວດກາ ວຽກງານອະນາໄມ, ກັນພະຍາດ ແລະ ສິ່ງເສີມສຸຂະພາບ.

ການກວດກາ ວຽກງານອະນາໄມ, ກັນພະຍາດ ແລະ ສິ່ງເສີມສຸຂະພາບ ແມ່ນ ການຕິດຕາມ ກວດກາ ການເຄື່ອນໄຫວ ກ່ຽວກັບ ການປະຕິບັດ ຫລັກການອະນາໄມ, ສິ່ງທີ່ສ້າງການເປັນອັນຕະລາຍຕໍ່ສຸຂະພາບ, ການຮັກສາຄວາມສະອາດ, ການຄວບຄຸມມົນລະພິດ ແລະ ການປະຕິບັດມາດຕະການ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງ ຕາມລະບຽບ ກົດໝາຍ ເພື່ອແນໃສ່ ເຮັດໃຫ້ວຽກງານອະນາໄມ, ກັນພະຍາດ ແລະ ສິ່ງເສີມສຸຂະພາບ ດຳເນີນໄປ ຢ່າງມີປະສິດທິ ຜົນ.

ມາດຕາ 43. ປະເພດ ການກວດກາ

ການກວດກາ ວຽກງານອະນາໄມ, ກັນພະຍາດ ແລະ ສິ່ງເສີມສຸຂະພາບ ມີ ສາມປະເພດ ດັ່ງນີ້:

1. ການກວດກາ ຕາມລະບົບ ປົກກະຕິ;
2. ການກວດກາ ໂດຍແຈ້ງ ໃຫ້ຮູ້ລ່ວງໜ້າ;
3. ການກວດກາ ແບບກະທັນຫັນ;

ການກວດກາ ຕາມລະບົບປົກກະຕິ ແມ່ນ ການກວດກາ ທີ່ດຳເນີນໄປຕາມແຜນການ ຢ່າງເປັນປະ ຈຳ ແລະ ມີກຳນົດເວລາ ອັນແນ່ນອນ.

ການກວດກາ ໂດຍແຈ້ງໃຫ້ຮູ້ລ່ວງໜ້າ ແມ່ນ ການກວດກາ ນອກແຜນການ ເມື່ອເຫັນວ່າ ມີຄວາມຈຳເປັນ ຊຶ່ງຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ ຜູ້ທີ່ຈະຖືກກວດກາ ຊາບລ່ວງໜ້າ.

ການກວດກາ ແບບກະທັນຫັນ ແມ່ນການກວດກາ ໂດຍຮີບດ່ວນ ຊຶ່ງບໍ່ໄດ້ແຈ້ງໃຫ້ ຜູ້ທີ່ຈະ ຖືກກວດກາ ຊາບລ່ວງໜ້າ.

ໃນການດຳເນີນການກວດກາ ວຽກງານ ອະນາໄມ ກັນພະຍາດ ແລະ ສິ່ງເສີມ ສຸຂະພາບ ເຈົ້າໜ້າທີ່ກວດກາ ຕ້ອງປະຕິບັດໃຫ້ຖືກຕ້ອງ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

ໝວດທີ VII

ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ທີ່ມີຜົນງານ ແລະ ມາດຕະການ ຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ມາດຕາ 44 . ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ

ບຸກຄົນ ຫລື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ເປັນແບບຢ່າງ ໄດ້ປະກອບສ່ວນ ຢ່າງຕັ້ງໜ້າເຂົ້າໃນ ວຽກງານອະນາໄມ , ກັນພະຍາດ ແລະ ສິ່ງເສີມສຸຂະພາບ ຈະໄດ້ຮັບການຍ້ອງຍໍ ຫລື ການປະຕິບັດນະໂຍບາຍຕ່າງໆ ຊຶ່ງລັດຖະບານ ເປັນຜູ້ກຳນົດລະອຽດ.

ມາດຕາ 45. ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ບຸກຄົນ ຫລື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ໄດ້ລະເມີດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຫລື ລະບຽບການຕ່າງໆ ກ່ຽວກັບ ວຽກງານອະນາໄມ, ກັນພະຍາດ ແລະ ສິ່ງເສີມສຸຂະພາບ ຈະຖືກສຶກສາອົບຮົມ, ປັບໄໝ ຫລື ລົງໂທດ ທາງອາຍາແລ້ວແຕ່ກໍລະນີ ເບົາ ຫລື ໜັກ .

ມາດຕາ 46. ມາດຕະການສຶກສາອົບຮົມ

ບຸກຄົນ ຫລື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ໄດ້ລະເມີດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຫລື ລະບຽບການຕ່າງໆ ກ່ຽວກັບ ວຽກງານອະນາໄມ , ກັນພະຍາດ ແລະ ສິ່ງເສີມສຸຂະພາບ ໃນສະຖານເປົາບາງ ຈະຖືກຕັກເຕືອນ ແລະ ສຶກສາ ອົບ ຮົມ ເຊັ່ນ: ບໍ່ເຮັດອະນາໄມສາມສະອາດ , ລ້ຽງ ຫລື ຮັກສາສັດ ຢູ່ກ້ອງຕະລ່າງ ເຮືອນ, ບໍ່ເຮັດອະນາໄມ ອ້ອມແອ້ມເຮືອນ ແລະ ຮ່ອງນ້ຳ, ປ່ອຍໃຫ້ມີໝອນຍູງນ້ຳເຊື້ອ, ບໍ່ມີວິດຖ່າຍ, ບໍ່ພາລູກໄປສັກຢາ ຕາມລະບຽບ ຫລັກການ ສາທາລະນະສຸກ ແລະ ອື່ນໆ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ສະບັບນີ້ .

ມາດຕາ 47. ມາດຕະການປັບໄໝ

ບຸກຄົນ ຫລື ການຈັດຕັ້ງ ຈະຖືກປັບໄໝ ໃນກໍລະນີດັ່ງນີ້ :

1. ຜູ້ທີ່ຖືກ ສຶກສາອົບຮົມ ແລະ ກ່າວເຕືອນ ຕາມມາດຕາ 46 ເທິງນີ້ ມາແລ້ວ 2 ຄັ້ງ ແຕ່ຫາກບໍ່ຍອມປ່ຽນແປງ .
2. ຜູ້ທີ່ໄດ້ ຖິ້ມ ຫລື ຖອກເທ ສິ່ງເສດເຫຼືອ, ຊາກສັດ, ທາດເຄມີ ໃສ່ ຕະຄອງຮອງນ້ຳ, ແມ່ນ້ຳລຳເຊ, ສວນ ສາທາລະນະ, ຖະໜົນຫົນທາງ ຫລື ຖິ້ມໃສ່ສະຖານທີ່ອື່ນໆ.
3. ຜູ້ ທີ່ໄດ້ ລະເມີດບົດບັນຍັດໃດໜຶ່ງ ຂອງ ມາດຕາ 12 ຫາ 24 ຂອງກົດໝາຍ ສະບັບນີ້ . ສຳລັບ ການປັບໄໝ ຈະມີລະບຽບການ ສະເພາະຕ່າງໆຫາກ.

ມາດຕາ 48. ມາດຕະການທາງອາຍາ

ຜູ້ທີ່ໄດ້ ລະເມີດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ແລະ ລະບຽບການຕ່າງໆ ກ່ຽວກັບ ວຽກງານອະນາໄມ, ກັນພະຍາດ ແລະ ສິ່ງເສີມສຸຂະພາບ ຊຶ່ງກໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມເສັ່ງຫາຍ ຕໍ່ສຸຂະພາບ ຫລື ຊີວິດຂອງຄົນ ເຊັ່ນ : ບໍ່ວາງມາດຕະການ ບ້ອງກັນຢູ່ສະຖານທີ່ກໍ່ສ້າງ ຫລື ສ້ອມແປງ ເປັນເຫດໃຫ້ວັດຖຸກໍ່ສ້າງ ຕົກໃສ່ຄົນ ເຮັດໃຫ້ ບາດເຈັບ ຫລື ເສັ່ງຊີວິດ; ຖິ້ມຊາກສັດ, ສານເຄມີໃສ່ ແຫລ່ງນ້ຳດື່ມ ຫລື ແຫລ່ງນ້ຳໃຊ້ ຊຶ່ງພາໃຫ້ຄົນ ເຈັບປ່ວຍເປັນພະຍາດ; ຜະລິດເຄື່ອງບໍລິໂພກ, ເຄື່ອງໃຊ້ສອຍປະຈຳວັນ, ເຄື່ອງຫລິ້ນເດັກນ້ອຍ, ເຄື່ອງສຳອາງທີ່ ມີສານເຄມີ ເປັນພິດ ຫລື ມີເຊື້ອພະຍາດ ທີ່ເປັນອັນຕະລາຍຕໍ່ສຸຂະພາບ ຫລື ຕໍ່ຊີວິດຂອງຄົນ .

ໝວດທີ VIII ບົດບັນຍັດສຸດທ້າຍ

ມາດຕາ 49. ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ລັດຖະບານແຫ່ງສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ເປັນຜູ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ກົດໝາຍສະບັບນີ້ .

ມາດຕາ 50. ຜົນສັກສິດ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດ ພາຍຫລັງ ຫນຶ່ງຮ້ອຍຊາວວັນ ນັບແຕ່ມີ ປະທານປະເທດແຫ່ງສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ອອກລັດຖະດຳລັດ ປະກາດໃຊ້ເປັນຕົ້ນໄປ .

ຂໍ້ກຳນົດ, ບົດບັນຍັດ ທີ່ຂັດກັບກົດໝາຍສະບັບນີ້ ລ້ວນແຕ່ຖືກຍົກເລີກ.

ວຽງຈັນ , ວັນທີ 2001

ປະທານສະພາແຫ່ງຊາດ